

„Jim už pavlač spadla dávno na hlavu,“ rozhněla se paní Votábková, „voni vočmuchte jeden,“ ulehčila si a šla dál.

Pan Krábek však vyskočil:

„Cože, jakže, za tohle jich žaluju. Sem já jim nákej vočmuchte? To bych se na to po-díval!“

Pan Krábek žaloval. Líčení konalo se už jednou, ale bylo odročeno, protože žalobce navrhł ještě jednu svědkyni a sice paní domov-nici Motáskovou, která prý při té nadávce vy-strčila hlavu ven a zase ji hned schovala. Soud návrhu vyhověl, protože svědkyně — ty tři slečny, jichž nožky pan Krábek obdivo-val, nevyověděly s určitostí, že by byly paní Votábkovou slyšely.

Líčení tehdy bylo odročeno a skončeno teprve nyní. Soud obžalovanou paní Votábko-vou osvobodil, aka v důvodech, že ve slově vočmuchte neshledává urážku, kdyžžte je to slovo úplně neznámé; ani z celé řeči obžalo-vané neplyne dojem, že by byla chtěla žalobce zesměšnit. Že výtkka byla pronesena hlasitě, je zřejmo při rozčilení, ke kterému zavadlo podnět všetečné koukání žalobcovy, ale ani to nemůže býti urážkou.

Žalobce se odvolal.

—ar.

Z CIZINY

Čaje o páté ve vznešené čtvrti berlínské.

Berlínský „West“ jest čtvrtí, v níž sou-střeďuje se bohatství, přepych i elegance. V bouřlivých dobách poválečných požíval tam pensionát nebo salon paní Hedviky Erxlebenové v Amsbacherstrasse pověstí místa, kde možno se bohatým mužům pobaviti způsobem nejluxusnějším a nepikantnějším. Odpoledne při čaji a v noci při šampaňském scházeli se tam známí světáci, sportsmani, bankéři, dokto-ři, umělci i spekulanti s vybranou společností elegantních mladých dam a peníze i vína tekly plným proudem.

Tak to šlo dlouhou dobu, aniž by policie o divný ten pensionát se byla starala. Koneč-ně však přinesl jistý sensacemilovný list berlínský skandální odhalení v člancích nesou-cích titulky: „Bordel v berlínském západu“. „Milostná dobrodružství v pensionátě.“ „Vzne-šené dámy jako nevěstky.“

Odhalení byla tak skandálního rázu, že kriminální policie musila zakřičiti; zjistilo se, že v pensionátu paní Erxlebenové se sku-tečně provozuje vyložené kuplířství a pravé orgie.

Salon byl zavřen a jeho majitelka posta-vena před kmetský soud v Charlottenburku, jsouc obžalována z těžkého kuplířství spojené-ho se lstivým omámením obětí. Kladlo se jí za vinu, že v různých kavárnách vyhledávala mladé, hezké a nezkušené dívky, oslovovala je a pod různými záminkami lákala do svého bytu, kde je opíjela a pak vydávala na po-spas návštěvníkům svého „pensionátu“.

Paní Erxlebenová byla již dvakráte pro kuplířství trestána a nyní s pláčem doznává,

že sice provinila se jednoduchým kuplířstvím, brání se však zoufale proti tomu obvinění, že své oběti lstivě omamovala. Volá před sou-dem, že kdyby něco takového spáchala, že by zasloužila, aby jí za to na kusy rozsekali.

Kdysi byla slavenou kráskou v Palais de Dance, nyní je jí čtyřicet pět roků a tvrdí, že do svého osmadvacátého roku o takovýchto věcech vůbec ničeho nevěděla. Byla provdána, ale její manžel stal se choromyslným a ona pak vzala si do bytu dvě dámy z „Moulin Rouge“, což jí vyneslo první trest za kuplíř-ství. Potom sama docházela do takových noč-ních tančiren, ale až do roku 1919 měla přítele a žila docela solidně.

Předseda soudu ji přerušil slovy: „Totiž, co vy jmenujete solidním životem?“

Obviněná: „Aspoň jsem se žádným ku-plířstvím nezabývala. Ale když poměr s pří-telem byl rozvázán, zůstal mi na krku velký byt v Amsbacherstrasse, s nímž jsem nevěděla co počít. A tehdy mne přemluvila má přítel-kyně Augusta Buchholzová, která se vydávala za zpěvačku, později však měla salon pro ma-nicuru a nyní dělá jasnovidku a kartářku, abych ve svém bytě pořádala odpolední a ve-černí čaje, k nimž bych zvala své staré zná-mé z Palais de Dance. A tatáž Augusta Buch-holzová, která mi k tomu radila, ta mne nyní policii udávala.“

Trestné činy, které jsou obžalované kla-deny za vinu, jsou staršího data, asi z let 1919 až 1921, a slyšení svědkové jednoduše vypovídají, že už je to více let a že se na žád-né podrobnosti nepamatují. Kriminální komi-sar potvrzuje, že hlavní svědkyni proti obža-lované byla její bývalá přítelkyně Buchholzo-vá, která však nyní nemohla býti vypátrána. Vykládá asi karty v některé vzdálené končině Velkého Berlína.

Bylo vyslýcháno též několik „dam“, které kdysi byly návštěvnicemi onoho „pensionátu“. Ani ony obžalované nepřitěžují, vypovídají jen, že pilo se tam mnoho šampaňského a že paní Erxlebenová si pokaždé dala zaplatiti 10 marek.

Soud uznal majitelku „pensionátu“ vin-nou a odsoudil jí místo trestu jednoho měsíce vězení k pokutě 5000 marek, jakož i k další-mu trestu 4000 marek pokuty. br.

Zrádný sen.

V trestnici v Düsseldorfu v Německu odpykával si před rokem dělník Jindřich Schramm delší trest vězení za krádeže. Je-ho spoluvězňové pozorovali několikráte, že Schramm jest pronásledován těžkými sny a že mluví ze spaní. Ve vězeňské jednotvárnosti počali se o jeho živé sny zajímati a když Schramm opět jednou počal v noci ze sna těž-ce vzdychati a vyrážeti přidušené výkřiky, zbystrili pozornost a zjistili, že v jeho těžce srozumitelných, přerývaných větách opakují se znovu a znovu tyto výkřiky:

„Hodte ho do Rýna — uvážeme mu ká-men na krk — tak, teď to má — teď už nás neudá.“

Nebylo třeba velké fantasie, aby z těchto kusých vět mohl býti zkonstruován obraz toho činu, jenž Schramma ve snách pronásledoval.

Spoluvěznové, jichž zvědavost byla velmi podnětána, vyptávali se ráno Schramma, co se mu to zdá, že ze spaní tak křičí, a koho to házel do Rýna. Schramm nejevil chuti se jim zpovídat a řekl jim pouze, že kdysi s jistým Bünglerem a s jistým Maasenem všelicos provedl, o čem se nemluví.

Spoluvěznové se tímto sdělením však nespokojili a tak dlouho na Schrammovi vyzvídali, až se jim důvěrně přiznal, jak to bylo. S oběma výše uvedenými svými kamarády spáchal řadu krádeží a vtloupání, ale policie pojalá podezření jenom proti Maasenu, na kterého usilovně naléhala, aby vyzradil jména všech pachatelů.

Schramm a Büngler se báli, že Maasen je prozradí, a proto v srpnu roku 1919 vylákali jej za město a tam zastřelili. Nato mrtvole uvázali velký kámen na krk a hodili ji do Rýna.

Spoluvěznové, jimž Schramm nyní toto vypravoval, nadrželi jazyk za zuby, a tak se o věci dověděla správa trestnice, jež ihned vyzooměla policii.

Bylo zjištěno, že skutečně v srpnu 1919 byla u Düsseldorfu vytažena z Rýnu mrtvola mladáho neznámého muže, majícího v prsou dvě střelné rány a kolem krku provaz, na němž byl přivázán těžký kámen. Totožnost mrtvého nemohla tehdy býti zjištěna.

Nyní však byla provedena exhumace mrtvoly zavražděného a pečlivou obdukcí bylo zjištěno, že kosti mrtvého vykazují zřetelné stopy těžších zranění starých, pocházejících z války. Na základě toho podařilo se prokázat, že mrtvým byl skutečně onen Maasen, který přesně taková zranění na frontě si utřil.

Schramm byl obžalován pro zločin vraždy a postaven před porotu. Odvolal sice všechna svá dřívější doznání a čin za vinu mu kladený úplně popřel, přes to však porotní soud v Düsseldorfu uznal ho vinným a odsoudil ho k trestu smrti. Říšský soud v Lipsku rozsudek ten nyní potvrdil. br.

RŮZNÉ ZPRÁVY

Opětný útok na soudce. Bezpečnost soudců je v posledním čase ohrožována opakovanými útoky ze strany zločinců. Přinesli jsme již několik dokladů, ale případ, který se stal nedávno v trestním senátě vrch. rady Stegmanna u krajského soudu v Olomouci, mohl snadno mít tragický průběh. Při líčení vytáhl totiž trestanec Nesvadba, předvedený jako svědek z mírovské trestnice, vedle sedícímu četníkovi nabídnutý služební revolver a ohrožoval jím celý senát, jehož členové snadno mohli býti postřeleni, nebýtí duchapřítomnosti zápisujícího auskultanta dr. Doležala, jenž se na útočníka ihned vrhl a zbraň mu vyňal. Je to nový doklad, jak nebezpečný je úřad soudcovský. Avšak osobní bezpečnost soudců objevila by se ve světě ještě pronikavějším, kdyby bylo širší veřejnosti více známo, jak je o ni vůbec postaráno. Trestní soudcové odkázání jsou pouze na sebe a sotva by se do-

volali tvé časné pomoci, kdyby jí znenadáni bylo zapotřebí. Soudních zřízenců a dozorců u některých soudů vůbec není, a kde jsou, jsou v počtu tak nedostatečném, že zpravidla ani obyčejné disciplinování výtržníka nebo kušitele líčení není momentně proveditelné. Zapisovatel soudci mnoho nepomůže, a je-li jím slečinka, jichž dnes je většina, tím méně. K prestiži soudu stačí patrně — talár ...

Ženy-advokátky. Zatím co u nás v době demokratických hesel nedovoluje se ženám státi se advokátkami, je v cizině méně demokratické v tomto směru mezi oběma pohlavími úplná parita. V Paříži samotné je toho času 140 samostatných advokátů-žen, které jsou vesměs velmi zaměstnány, ponejvíce ženskou klientelou. Pařížská advokátní komora, je s jejich činností plně spokojena, za to však zabývá se nyní „nedostatečným“ oblekem svých ženských kolegů. Je totiž advokátní komorou předepsán advokátům u civilních líčení černý šat, u líčení trestních talár. Ale, ženské advokátky chodí k civilním líčením, v pestrých úborech, k trestním sice používají taláru, ale nedopínají jej, nechávajíce z něho vykukovati výstřih, což podle přesvědčení advokátní komory nijak neodpovídá důstojnosti advokátního stavu. Pařížský advokát Cauchy, jmenován byl proto zvláštním plnomocníkem komory a pověřen dozorem nad důstojnou, úpravou zevnějšku advokátů ženského rodu, — Možná, že i naše advokátní komora zavede něco podobného, neboť na důstojnost dbá rovněž nesmírně: nedovoluje advokátům ani inserci, ani jakoukoli jinou reklamu a dokonce kontroluje i domovní tabulky advokátů, nejsou-li větších rozměrů, než ona dovoluje...

PRÁVNÍ RÁDCE

Rídí JUDr. Emil Hartmann, advokát v Praze. V této rubrice udílíme bezplatně skutečným předplatitelům a stálým odběratelům stručné právní porady. Zvláštními dopisy se neodpovídá.

A. A., Zah. Je-li smlouva uzavřena na jeden rok, nemá majitel domu práva, aby Vás před uplynutím této doby vyklízoval. Po uplynutí jednoho roku musíte se ovšem vystěhovati a nemáte nároku na náhradu investic.

F. P. S. 240. Obratě se na příslušný československý konsulát, v jehož obvodu Váš bratr bydlí. Na desateronásobné zaplacení nemáte nároku, jen na přiměřené zúročení.

Podkarp. Rus. Práva, která Vám byla definitivně dekretem přiznána, nemohou Vám býti bez Vašeho svolení, nebo bez soudního neb disciplinárního nálezu vzata.

A. V. Jablonec. Nemohu Vám sdělit, o jaký zákonný předpis se jedná, uvidíte-li pouhý paragraf bez bližšího označení zákona. Udejte přesně zákon, jehož paragraf citujete, a pak Vám dám patřičné vysvětlení.

J. P., V. Ber. Stížnost obsahuje pouze nepřípustné urážky soudce T., naproti Vám vytýká pouze nedodržení předpisů, k čemuž přirozeně každý stěžovatel má právo.

(Ostatní dotazy zodpovíme příště.)